

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1903

ΑΡΙΘ. 16

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατωτέρον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοδύκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
+ Ὁ Ἀρχιεραρχιεπὶ τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αὐτοκρατορικῆς εὐμενείας τεκμήριον — Ἐκκλησιαστικά χρονικά — Ἐκκλησιαστικά ἔγγραφα — Ὁφείλων ἐξόφλησις — Νομολογία οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου — Δικαστικά ἀγγελλίαι — Παράρτημα Ἐκκλησ. Ἀληθείας Εὐαγγελικὰ διδάγματα.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΕΥΜΕΝΕΙΑΣ

ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

Μεγαθύμω, ὑψηλόφρονι καὶ ὑψηλῇ αὐτοκρατορικῇ ἐπινεύσει τῆς Α. Α. Μ. τοῦ τρισεβάστου Αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως ἡμῶν Σουλτὰν Ἀβδουλ Χαμίτ Χὰν ἐφένδου ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐνεργήσασα διὰ τοῦ ἀρμοδίων κυβερνητικῶν ὑπουργείων, ὑπ' ὧν ἔχοντων τὴν αἰτησιν τὴν τετράκις ὑποβληθεῖσαν περὶ τρόπου καταλλήλου εἰς ἐξασφάλισιν τῶν κτημάτων πάντων τῶν ἡμετέρων ἱερῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, ἐξέδωκε τὴν ἐπομένην ἀπόφασιν, δῆμοσιενθεῖσαν τῇ π. τετάρτῃ καὶ ὑπὸ τῆς «Σάμπάχ» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 5060 φύλλῳ τῆς 12 νοεμβρίου 1319 (1903) ἔχουσιν δὲ οὕτω:

Τίτλοι βακουφικῶν κτημάτων.

Μέχρι τοῦδε οἱ τίτλοι τῶν ἀκινήτων (ἐμλὰκ) καὶ τῶν γαιῶν τῶν δωρουμένων ὑπὸ ἀγαθοεργῶν προσώπων ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν καὶ βακουφικῶν κτημάτων ὡς σχολείων, νοσοκομείων καὶ λοιπῶν, δὲν ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ βακουφίου, ἀλλ' ἐπ' ὀνόματι τρίτου προσώπου, ἐκο-

λούθως δὲ ἀποθνησκόντων ἐνίοτε τούτων ἀτέκνων, τὰ κτήματα ταῦτα θεωρούμενα ἀδέσποτα πωλοῦνται. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐπιφέρει ἐπὶ τέλους τὴν καταστροφὴν τῶν εἰρημένων ἀγαθοεργῶν καθιδρυμάτων, ἐγράφη εἰς τὸ ἀρμοδίον τμήμα ὅπως ληφθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα μετρα.

Ἐπειδὴ ἡ σύνταξις καὶ ἔκδοσις τίτλου ἀπ' ὀνόματι τοῦ βακουφίου καὶ οὐχὶ τρίτου προσώπου διὰ τὰ κτήματα (ἐμπλὰκ) καὶ τὰς γαίας τὰς δωρηθησομένας ὅπως χρησιμεύσιν ὡς προσοδοφόρα κτήματα (ἀκάρ) τῶν ἀγαθοεργῶν καθιδρυμάτων ὡς ἐκκλησιῶν, σχολείων, νοσοκομείων καὶ λοιπῶν θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ βακουφίου ἀπὸ καταστροφῆς καὶ ἐπομένως εἰς τὴν αὔξησιν τῶν εἰσοδημάτων του, διὰ τοῦτο ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου τμήματος ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐνεργῇται τὸ ἀνωτέρω, μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι, ὅταν θὰ ἐνεργῶνται αἱ ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις περὶ τοιούτων γαιῶν καὶ ἀκινήτων (ἐμλὰκ) δωρηθησομένων ὑπὸ ἀγαθοεργῶν προσώπων, πρέπει νὰ σαφηνίζησι ἐν τοῖς τίτλοις ποῦ ἀνήκουσι τὰ βακούφια ταῦτα, ἡ ἀξία, τὸ εἰσόδημα, τὰ ὅρια αὐτῶν καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἡ μεγάρθυμος αὕτη αὐτοκρατορικὴ εὐμένεια ληφθεῖσα ὑπὸ τῆς ὑψηλῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ὧν ἐπισπᾶται τὴν θερμὴν ἐγνωμοσύνην τοῦ ἡμετέρου Γένους.

9/56

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν τοῖς ἀνακτόροις.—Κατὰ τὰ ἀπὸ τινων ἐτῶν εἰθισμένα ὅπως οἱ ἐθνάρχαι κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς νηστείας παρὰ μουσουλμάνοις μεταβαίνωσιν εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα καὶ παρακάθηνται εἰς δεῖπνον, ἡ Α. Θ. Παναγιότης μετέβη χθὲς εἰς αὐτὰ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχοντος Μ. Λογοθέτου Σταυράκη βέν. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Καπουκεχαγιά ἐξοχωτάτου Ἀντωνίου βέν. Οἰκιάδου καὶ συνεδείπνησε μετὰ τῶν ἐξοχωτάτων ὑπουργῶν Μεμδούχ πασᾶ, τῶν ἐσωτερικῶν, Τζελαλεδδὴν πασᾶ, τῶν ναυτικῶν, Χασίμ πασᾶ τῆς παιδείας, Μεχμέτ πασᾶ, προέδρου τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ναυτικῶν, τοῦ πατριάρχου τῶν ἀρμενίων Ὁρμανιάν, τοῦ ἐξοχωτάτου Ἀμετσῆ βέν, ἀρχικαγκελαρίου τῆς Ὑ. Πύλης καὶ τοῦ ἐξοχ. Μουχαρέμ βέν, μέλους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους καὶ υἱοῦ τοῦ σοφολογιωτάτου Σειχουλσλάμου.

Μετὰ τὸ δεῖπνον, ἡ Α. Α. Μ. ὁ σεπτὸς ἄναξ εὐπρεστήθη ἵνα διαβιβάσῃ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὰς αὐτοκρατορικὰς αὐτοῦ προσρήσεις διὰ τοῦ ἀρχιθαλαμηπόλου ἐξοχ. Χατζή Ἀλῆ πασᾶ.

Αἱ ἐν Ἡπείρῳ Σταυροπληγικαὶ Μοναί.—Ἐν τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς συνεδριῶν ἡ ἱερὰ Σύνοδος, προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν ἐν Ἡπείρῳ ἱερῶν σταυροπληγικῶν μονῶν δὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν προσήκουσαν οἰκονομικὴν καὶ διαχειριστικὴν κατάστασιν, ὥς ἄλλως τε διὰ μακρᾶς ἐκθέσεως αὐτοῦ εἶχε πληροφορήσει τὴν Ἐκκλησίαν ὁ ἐξαρχικῶς ἄλλοτε ἐπιθεωρήσας καὶ ἐπισκεψάμενος ταύτας θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ξανθουπόλεως κ. Ἰωάννης, καὶ ποθοῦσα ὅπως ἐπιληφθῇ τῆς διορθώσεως καὶ βελτιώσεως τῶν ἱερῶν τούτων σκηνωμάτων, ἐνέκρινεν ὅπως συστηθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν περιοίκων μητροπολιτῶς, ἥτοι τοῦ Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκά, τοῦ Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν κ. Καλλινίκου καὶ τοῦ Βελλᾶς καὶ Κονίτιος κ. Κωνσταντίνου, ἥτις συνερχομένη, καθ' ὠρισμένην ἐποχὴν, θὰ συσκέπτεται περὶ τῶν μέτρων, ἅτινα θεωρεῖ πρὸς φθορὰ πρὸς βελτίωσιν καὶ τακτοποίησιν τῶν κατ' αὐτάς, καὶ θὰ ὑποβάλλῃ ἐκθεσιν διὰ τὰ περαιτέρω. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀνακοινώ-

θήσεται τοῖς ρηθεῖσι σεβασμ. μητροπολίταις διὰ τῶν προσηκόντων γραμμάτων.

Ἐκδοαὶς νέα τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων.—Ἐν τινι τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱ. Συνόδου ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν τῷ φιλευσεβεῖ αὐτῆς ἐνδιαφέροντι μνεῖαν ἐποιήσατο περὶ τῆς πανθομολογουμένως λίαν ἐπαισθητῆς καταστάσεως ἀνάγκης τῆς ἐκ νέου ἐκδόσεως ἀπάντων τῶν ἐν χρήσει παρὰ ταῖς Ἐκκλησίαις ἡμῶν ἱερῶν βιβλίων, ἥτοι Εὐαγγελίων, Μηνιαίων, Παρακλητικῆς, Ἀποστόλου κτλ. Καὶ ἐπειδὴ ἤδη τὰ μὲν ἐν Βενετίᾳ ἀρχαῖα γνωστὰ ἐκδοτικὰ τοιούτων βιβλίων καταστήματα ἔπαυσαν λειτουργοῦντα, ἄλλα δέ τινα ἐπιχειρήσαντα τὴν ἐκδοσιν βιβλίων τινῶν οὐ μόνον ὑπὸ τυπογραφικὴν ἐποψὴν ἡστόχνησαν, ἀλλὰ καὶ οὐ μετὰ τῆς δεούσης ἀκριβείας ἐπελάβοντο τῆς διορθώσεως τῶν ἐν αὐτοῖς ἡμαρτημένως ἐχόντων, ἡ Α. Θ. Π. ὑπέβαλε τῇ ἀγίᾳ καὶ Ἱ. Συνόδῳ, ὅπως αὐτὴ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἀναλάβῃ νῦν τὴν κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον ἐκδοσιν τῶν εἰρημένων βιβλίων. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ μέλλουσα ἐκδοσις ἀπαιτεῖ οὐκ εὐκαταφρόνητον δαπάνην, ἡ Α. Θ. Παναγιότης προϋτείνει εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον ὅπως πρὸς τὸν εὐσεβῆ τοῦτον σκοπὸν χρησιμοποιοθῇ μὲν τὸ χιλιόλιρον εἰς τὸν Πατρ. ναὸν κληροδοτήμα τοῦ ἀειμνήστου μεγάλου εὐεργέτου Παύλου Στεφάνοβικ, ἀποδοθῇ δ' αὐθις αὐτὸ τῷ κληροδόχῳ μετὰ τὴν ἐκποίησην τῶν ἀντιτύπων, διοριζομένων πρὸς τοῦτο δύο ἐπιτροπῶν, τῆς μιᾶς μὲν ἵνα ἐπιστατήσῃ ἐπὶ τῆς δαπάνης καὶ καταναλώσεως τῶν βιβλίων μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κληροδοτήματος, τῆς δὲ ἐτέρας ἐπὶ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τῆς διορθώσεως τῶν βιβλίων. Τῆς προτάσεως τοῦ οἴκου. πατριάρχου ἐγκριθείσης κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, προχθὲς δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Δ.Ε.Μ. Συμβουλίου, διωρίσθη ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ μέρους τῆς ἐκδόσεως ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κκ. Συμεὼν Παπαδάκη, Ἰωάννου Τανταλίδου καὶ Νικολάου Ν. Νικολαΐδου, ἥτις καὶ προσεκλήθη ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. εἰς πρώτην συνεδρίαν τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην. Κατ' αὐτὴν προκαταρκτικῶς ἡ Α. Θ. Π. ἀνέπτυξε τὸ σχέδιον τῆς τοιαύτης ἐκδόσεως, δι' ἣν καταρτισθήσεται ἐτέρα ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδικῶν προσώπων πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ κειμένου τῶν ἐκδοθησομένων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων. Ἡ Α. Θ. Π. ἐνετείλατο τῇ ἐπιτροπῇ ὅπως ἀρξῇται ἀπὸ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν

ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγινωσκομένων Εὐαγγελίων καὶ Ἀποστόλων, φροντίζουσα ὅπως τὸ Πατρ. Τυπογραφεῖον ἐφοδιασθῇ διὰ τῶν καταλλήλων τυπογραφικῶν χαρακτήρων, διὰ κοσμημάτων ἀρχαίων ἐκκλησιαστικῶν καὶ στοιχείων κεφαλαίων ἐκ τῶν ἐν παλαιοῖς χειρογράφοις πεποικιλμένων, ἐτι δὲ δι' ἱερῶν εἰκόνων ἀρχαιοτύπων κατὰ τὰ σωζόμενα καλλιτεχνικώτατα ὑποδείγματα. Ἐν γένει δὲ, ἡ Α. Θ. Π. ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ προκειμένη ἐκδοσις τῶν εὐαγγελίων, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων ἢ οὐ μόνον φιλόκαλος καὶ ἀκριβής, ἀλλὰ καὶ ὅσον ἔνεστιν ἀρχαιοπρεπής κατὰ τὴν τυπογραφικὴν μορφήν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπελήφθη ἤδη τῆς προκαταρκτικῆς πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο φροντίδος.

Τοῦ ἀνωτέρω ἐγχειρήματος, ὅπερ ἀναλαμβάνει ἡ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀπαιτοῦντος καθ' ἃ πᾶς τις κατανοεῖ, οὐ μικρὰς ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς θυσίας, ἐκκλησίᾳ γίνεται πρὸς πᾶν εὐσεβὲς καὶ φιλόστοργον τῆς Ἐκκλησίας τέκνον ὅπως προφρόνως παράσχη πᾶσαν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν συμβολὴν εἰς τὸ ἐπιχειρούμενον ἔργον, ὅπερ πεποιθήσιν ἔχομεν ὅτι διὰ τῆς θερμοῦργου συμπράξεως τοῦ τὴν πρωτοβουλίαν σχόντος οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. Ἰωακείμ ἀφ' ἐνός, καὶ διὰ τοῦ χαρακτηρίζοντος τὸ ἡμέτερον ὀρθόδοξον πλήρωμα θείου περὶ τὰ πάτρια καὶ ἱεροῦ ζήλου ἀφ' ἑτέρου, θέλει εὐδοθῇ καὶ ἐν τάχει εἰς πέρας αἴσιον ἀχθῇ.

Ἐφορεία τοῦ ἐν Πριγκίπῳ Ἐθνικοῦ Ὁρφανοτροφείου.—Τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον, συνωδᾷ τῷ ἐσχάτως ὑπὸ τῶν δύο Σωμάτων ψηφισθέντι κανονισμῷ τοῦ ἐν Πριγκίπῳ ἔθν. Ὁρφανοτροφείου, προέβη ἐν τῇ σημερινῇ αὐτοῦ συνεδρίᾳ εἰς ἐκλογὴν Ἐφορείας τοῦ καθιδρύματος καὶ ἐξελέξατο μέλη αὐτῆς τοὺς κκ. Ι. Ἰωαννίδην βένν, ὡς ἀντιπροσωπευτικὸν μέλος τοῦ Συμβουλίου, Λέοντα Καζανόβαν, ὡς ἀντιπροσωπευτικὸν μέλος τῆς Ἐφορείας τῶν Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων, Ἰ. Χατζόπουλον, Δ. Μάγκον, ἀντὶ τοῦ κ. Ζ. Φυτίλν δηλώσαντος ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐργαζόμενος ὑπὸ τὴν ρηθεῖσαν ιδιότητα ὑπὲρ τοῦ Ὁρφανοτροφείου, καὶ Θ. Ψάθην, ἐργασθισομένους ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἤδη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὡς προέδρου τῆς ρηθείσης Ἐφορείας ἐκλεγέντος σεβασμ. μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν Διπλοκιονίῳ.

Ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐχοροστάτησε τῇ π. κυριακῇ ἐν τῷ ἐν Διπλοκιονίῳ ἱερῷ ναῷ ἐν μέσῳ πολλῆς συρροῆς εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Μ. ἀρχιμ. κ. Νικοδήμου, συνιε-ρουργοῦντος τοῦ δευτερεύοντος τῶν Πατριαρχείων κ. Παρθενίου. Λόγον ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος ἐπὶ τοῦ ἀποστολικοῦ ρητοῦ «ἀδελφοί, Χριστὸς ἡ εἰρήνη ἡμῶν» ὁ ἱερολ. κ. Ἱεροθέος Ἀνθουλίδης. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἡ Α. Θ. Παναγιότης μετέβη εἰς τὸ νέον κτίριον τῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων, ὅπερ ἄρτι φιλοτίμοις καὶ φιλογενέσι προσπαθείαις ἐφορείας καὶ φιλοπροόδου κοινότητος ἀνηγέρθη, καὶ ἐτέλεσε τὸν ἐπὶ τοῖς ἐγκαίνιοις ἁγιασμὸν αὐτοῦ, πολλῆς παρισταμένης φιλομούσου ὀμνύρεως. Κατὰ τὴν τελετὴν παρῆν καὶ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Διδυμοτείχου κ. Φιλάρετος, ἡ Α. Ε. ὁ Συμεωνάκης ἐφέντης Σινιόσογλου καὶ ἄλλοι ἔγκριτοι ὁμογενεῖς. Μετὰ τοὺς ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀπαγγελθέντας λόγους ὑπό τε τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς τουρκικῆς, καὶ διάφορα ἄσματα ψαλέντα ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς ὑπὲρ τε τοῦ Ἀνακτοῦ ἡμῶν καὶ τῆς Α. Θ. Π., ὁ οἰκουμ. πατριάρχης διὰ προσφύρου προσλαλιᾶς τὸ μὲν ἐξῆρε τὰ φιλοπροόδα αἰσθήματα τῆς κοινότητος, προικισάσης τὴν σπουδάζουσαν νεότητα διὰ καταλλήλου παιδευτηρίου, τὸ δὲ τὴν ὀφειλομένην τῷ σεπτῷ ἡμῶν Ἀνακτι Σουλτάν Ἀβδούλ Χαμίτ εὐγνωμοσύνην ἀνθ' ὧν ἐκάστοτε ἐπιδεικνύει τῷ Γένει ἡμῶν χαρίτων καὶ εὐεργετημάτων, καὶ ἐν τέλει ἐξήγγειλε νέαν πεντηκοντάλιον ὑπὲρ τῆς σχολῆς δωρεὰν τοῦ ἐξοχωτάτου κ. Συμεωνάκη ἐφέντη Σινιόσογλου, τοῦ πολλαχῶς τὴν κοινότητα ταύτην εὐεργετήσαντος καὶ εὐεργετοῦντος, τοῦθ' ὅπερ ἡ ὀμνύρις ἀπεδέξατο ἐν εὐφημίαις.

Τῆς τελετῆς περατωθείσης ἡ Α. Θ. Παναγιότης μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σινιόσογλου ὁπόθεν μετὰ τὸ πρὸς τιμὴν Αὐτῆς παρατεθὲν γεῦμα ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐν Βαφειχωρίῳ οἰκίαν Αὐτῆς.

Πατριαρχικαὶ προσρήσεις.—Ἐντολῇ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος μεταβὰς τῷ π. σαβδάτῳ εἰς τὴν σερβικὴν πρεσβείαν διηρμήνευσε τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τῷ ἐξοχωτάτῳ νέῳ ἐνταῦθα πρεσβευτῇ τῆς Σερβίας κ. Σίμιτς

ἐπὶ τῷ διορισμῷ καὶ τῇ αἰσίᾳ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἀφίξει αὐτοῦ.

Τῇ π. κυριακῇ ὡσαύτως ἡ Α. Θ. Παναγιότης διεβίβασε τὰς προσρήσεις αὐτοῦ διὰ τοῦ Μ. ἀρχidiaκόνου κ. Λαυρεντίου τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Κῶου κ. Ἰωακείμ ἐπὶ τῇ ἀφίξει αὐτοῦ καὶ τῷ κ. Ἀναστ. Δημητριάδῃ ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς ἀσθενείας ἀναρρώσει αὐτοῦ.

Ἐπέτειος ὀνόματος.—Τὸν πανιερ. μητροπολίτην Σάρδεων κ. Μιχαὴλ, σχολάρχην τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἄγοντα τῷ π. σαββάτῳ τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐορτὴν ἐπεσκέψατο αὐτοπροσώπως ἡ Α. Θ. Παναγιότης, οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ καὶ πλῆθος ἄλλων ἐγκρίτων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν φίλων.

Τῷ δ' ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου κ. Μιχαὴλ Σιφναῖο, τῷ ἐξοχωτάτῳ Μ. Γρηγοριάδῃ, μέλῃ τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους, καὶ τοῖς ἀξιότιμοις κκ. Μ. Ψαλίδᾳ, ἱατρῷ, Μ. Θεοτοκᾷ, δικηγόρῳ, ἐορτάζουσιν ὡσαύτως, ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη διὰ τῶν ἀρμοδίων πατριαρχ. κληρικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁμοίως ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη τηλεγραφικῶς καὶ τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Σισανίου κ. Σεραφεῖμ ἐορτάζοντι.

Ὁσαύτως τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Δράμας κ. Χρυσόστομῳ ἐορτάζοντι χθὲς, καὶ τῷ ἐξοχωτάτῳ ἄρχοντι καὶ Μ. ρήτορι τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ ὑποδιοικητῇ τοῦ νομοῦ Διαρδεκίῃ Μηνᾷ Χαμουδοπούλῳ ἐορτάζοντι τῇ π. τρίτῃ, ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη τηλεγραφικῶς.

Χοροστάσια.—Ἐπὶ τῇ ἀγομένῃ χθὲς μνήμῃ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάτησε ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ κατὰ τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὴν θεϊαν λειτουργίαν ἐν τῷ παραθρονίῳ, ἅτε τῆς εἰκόνης τοῦ ἐορταζομένου ἀγίου μετὰ τῆς ποιμαντικῆς ράβδου τιθεμένης, κατὰ ἀρχαῖον ἔθος, ἐπὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου.

Ἐκκλησιαστικὸς Μουσικὸς Σύλλογος.—ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου τούτου προσήνεγκον ἐσχάτως ὁ ἐρίτιμος κ. Μιχαὴλ Σιφναῖος, μέλος τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, εἰκοσάφραγκα δύο, ὁ ἐξοχώτατος Ν. Σγουρίδης λίρ. τ. μίαν, καὶ ὁ κ. Χ. Ραμφιάδης ἐφέντης μετζήτια δέκα.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΤΠΟΜΝΗΣΙΣ ὑπὸ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἀπηνθύνθη πρότρίτα τοῖς διαχειρισταῖς ἱερῶν χρημάτων, ὅσοι τὸ καθήκον αὐτῶν ἐπιτελοῦντες, ἐφ' ὃ ὑπὸ τῶν ἐκλογέων αὐτῶν ἐτάχθησαν, οὐδέποτε πρέπει νὰ παρίδωσιν ἱερὸν ἐπίσης καθήκον τοῦ διδόναι εὐθύνας συνεχῶς πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν, οἷα θεοκέλευστον ἐπόπτην τῶν ἱερῶν περιουσιῶν. Παρῆλθον μῆνες δέκα ὅλοι καὶ τέσσαρες, ἀπὸ τῆς 11 Σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους, ἀφ' οὗ ἡ Ἐκκλησία, κατ' ἀξίωσιν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, κατέστησε γνωστὸν ταῖς ἐπιτροπαῖς τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ ταῖς ἐφορίαις τῶν σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐξῆς ἔμελλον νὰ διεξάγωνται αἱ χρηματικαὶ διαχειρίσεις ἐκείνων καὶ τούτων, ὑπέδειξε δὲ τὴν ἄμεσον τήρησιν τοῦ 3 ἄρθρου διατάττοντος ἵνα κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστης τριμηνίας ὑποβάλληται εἰς τὸ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐξελεγκτικὸν γραφεῖον ἐνυπόγραφος ἰσολογισμὸς ἐκατέρας διαχειρίσεως ὑπὸ πασῶν τῶν ἐφοριῶν καὶ ἐπιτροπῶν τούτων, ἐκ τῶν καθαρῶν λογιστικῶν βιβλίων ἐξηγμένος. Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν πρώτην ἀγγελίαν τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἐπανελαμβάνετο ἡ πρόσκλησις, καὶ τῇ 11 μαρτίου 1903 ὑπεμνήσκετο ἡ λήξις τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ ἔτους μετὰ προτροπῆς ὅπως οἱ διαχειρισταὶ ἱερῶν χρημάτων συμμορφωθῶσι τῇ διατάξει ταύτῃ τοῦ ἐντίμου Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

Ἡ πρόσκλησις ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν, πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος, δεικνύουσα ὅτι εἰσὶ τινες ἐπιλανθανόμενοι τοῦ καθήκοντος διὰ πληθὺν ἰσως ἀσχολιῶν. Ἀλλ' οἱ διαχειριζόμενοι κοινοτικὰς περιουσίας οὐδαμῶς ἀγνοοῦσιν ὅτι ἀπὸ πολλῶν μὲν ἔτων καὶ αἰώνων, ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν κυρίως, συστηματοποιηθεῖσα ἡ κηδὼν καὶ μέριμνα τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας περὶ τῶν κοινῶν χρημάτων, πολλὰς ὠφελείας ἐπήγαγε τοῖς κοινοῖς ταμείοις, πολλὰς δὲ ἱερὰς περιουσίας ἐξῆσφάλισεν, ὥστε πολλῶν ναῶν καὶ σχολείων ἡ οἰκονομικὴ κακοδαιμονία προελήφθη, τεθέντων ὀρίων ἀνυπερβλήτων εἰς τὴν δαπάνην ἢ σπατάλην τοῦ κοινῶν χρήματος· διότι κατὰ χρονικὰς περιόδους, οὐχὶ ἐλάσσονας ἐνὸς ἔτους, ἐλάμβανε γνῶσιν ἡ Ἐκκλησία τῆς οἰκονομικῆς σχολείων καὶ ναῶν καταστάσεως, συνιστῶσα τὸ δέον γενέσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ

μὴ δέοντος ἀποιρέπουσα καὶ προφυλάττουσα, καὶ ἐπιβάλλουσα τὸ δικαίωμα αὐτῆς τοῦτο, ἐνίστε καὶ σπανίως. Ἡ ἐπιπτεία αὕτη καὶ ἡ γνώσις τῆς τῶν οἰκονομικῶν τῶν ναῶν καὶ σχολείων καταστάσεως ἀπαιτεῖται νὰ γίγνηται συνεχεστέρα, λίαν δ' ὠφέλιμον ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα ταύτης· καὶ ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἀποφασίῃ τι πρὸς ὠφέλειαν τῶν κοινῶν τούτων καὶ ἱερῶν ἱδρυμάτων, καλὸν ἔσται βεβαίως νὰ μὴ ἀναγκάζεται νὰ ὑπομνήσκῃ τόσῳ συνεχῶς τὸ καθῆκον εἰς ἐκείνους, οἵτινες οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐπιλανθάνωνται τούτου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Α'.

Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ ἀρχιερεῖς.

ΙΩΑΚΕΙΜ

ἐλθέ Θεοῦ

ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Ἱερῶτατε Μητροπολίτα καὶ ὑπέρτιμε, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Διὰ προηγουμένων σημειωμάτων καὶ διὰ τῆς ἀπὸ καδ' Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους ἀνκοινώσεως τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπεδείχθη τοῖς ἐν Χριστῷ ἀγίοις ἀδελφοῖς ἡ ἀρμόζουσα ταῖς περιστάσεσι πολιτεία ἐν γένει μὲν ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπαρχικῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑποθέσεων, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τῆς ἐξαίρετικῆς περιπτώσεως τῆς εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὀρθοδόξιας ἐπιστροφῆς τῶν ἀπ' αὐτῆς ἄλλοτε ἀποσπασθέντων κατοίκων διαφόρων χωρίων μετὰ τοῦ κλήρου αὐτῶν. Ἀναφερόμενοι τοῖνυν εἰς τὰς τότε δοθείσας ὁδηγίας καὶ προτρεπόμενοι ἐκκλησιαστικῶς τὴν αὐτῆς ἱερότητα ὅπως ἐξακολουθῇ συμμορφουμένη αὐταῖς, ἐπιπροστιθέμεθα διὰ τῆς ἡμετέρας τῆς δε Ἐγκυκλίου ὅτι ἐν τῇ κατ' ἀνοχὴν καὶ ἐπιείκειν ἐπιτραπείσῃ ἀποδοχῇ τῶν ἐπιστρεφόντων ἀνάγκη ἵνα καταβάλῃται προσοχὴ παρὰ τῶν ἀγίων ἀρχιερέων ὅπως τὰ κατ' αὐτὴν διεξάγωνται ἐν ἀπλότητι καὶ ἡσυχίᾳ, ἀνευ θορύβου, ἐπιδείξεων καὶ διαδηλώσεων σκοπούμενης ἐν ταῖς τοιαύταις περιπτώσεσι τῆς ἐν μετριοπαθείᾳ καὶ περισκέψει ἐνεργείας πρὸς κατεύθυνσιν τῶν πνευμάτων, εἰρηνοποίησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς

τάξεως κατὰ τὴν ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν (καὶ τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνγκτος. Διὸ καὶ ἐντελλόμεθα τῇ αὐτῆς ἱερότητι ἵνα συνωδᾷ τοῖς ἀνωτέρω πράττη ἐκάστοτε τὸ προσήκον. Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσιν ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῆς αὐτῆς ἱερότητος ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐπαρχικῶν αὐτῆς πραγμάτων ὑπὸ γενικωτέρων τε ἔποψιν καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐπισυμβαίνοντα, καθ' ἃ ὀφείλει, ἀφ' ἐνὸς μὲν καθοδηγεῖν τοὺς ὑπ' αὐτὴν εὐσεβεῖς χριστιανούς εἰς τὴν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐν ὑπακοῇ πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ πολιτικὰς ἀρχὰς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὥς τε μελῶν τῆς ὀρθοδόξου ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ὡς πιστῶν ὑπηκόων, ἀφ' ἑτέρου δὲ συντελεῖν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸς βελτίωσιν τῶν πραγμάτων λαμβανόμενων ἀποφάσεων ἐπαγρυπνοῦσα, ὡς εἰκὸς, συνάμα εἰς τὴν ἀπαρχμείωτον τήρησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κανονικοῦ τε καὶ προνομιακοῦ καθεστώτος καὶ ἐμπνεύσας τοῖς κατοίκους τὴν πεποίθησιν ὅτι ὀφείλουσι προσδοκᾶν ἀγαθὰ ἐκ τῶν πατρικῶν αὐτοκρατορικῶν προθέσεων καὶ ὅτι οἱ ὅπωςδῆποτε παθόντες ἔξουσιν τὴν προσήκουσαν βοήθειαν καὶ ἀνακούφισιν. Ἐπὶ τούτοις αἰτούμεθα αὐτῇ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος

αἰγ. Ὁκτωβρίου λ'.

+ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

Β'.

Πατριαρχικὸν Γράμμα πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους τῆς κωμοπόλεως Ζιρνόβου τῆς ἐπαρχίας Νευροκοπίου.

ΙΩΑΚΕΙΜ

ἐλθέ Θεοῦ

ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ἐντιμότατοι δημογέροντες, ἔφοροι, ἐπίτροποι, καὶ λοιποὶ πάντες εὐσεβεῖς καὶ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ τῆς κωμοπόλεως Ζιρνόβου τῆς ἐπαρχίας Νευροκοπίου, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Καὶ ἀπὸ τῆς πενθίμως ἀπηχησάσης φήμης καὶ ἀπὸ τῶν ἐκθέσεων τοῦ προσωρινῶς τὴν ἐπαρχίαν ὑμῶν διευθύναντος ἱερωτάτου μητροπολίτου Δράμης κύρ Χρυσοστόμου μετὰ βρυχάτου ψυχικοῦ ἄλγους ἐμάθομεν τὴν στεγερὰν κακουργίαν τὴν διαπραχθεῖσαν ἐν τῷ χωρίῳ ὑμῶν κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου

ὑπὸ τῶν κίφνης εἰσβαλόντων ληστειανταρτῶν κατὰ κρε-
ουρηγνάντων ἐν ἀκαθέκτῳ καὶ ἀγρίᾳ ὀρμῇ τέσσαρας
τῶν ἐπὶ ἀποσιώσει εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν διακρινομένων
ἐγκρίτων κατοίκων, ὧν γινώσκουμεν οὐ μόνον τὰ ὀνό-
ματ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀκριβὲς ζῆλον, μεθ' οὗ οὐδέποτε
ἐπαυσαν ἐργαζόμενοι πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ θρησκευ-
τικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ καθεστῶτος ἐν τῇ κοινότητι
ὑμῶν καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς συντελεσθείσης ἐνότητος
τῶν κατοίκων ὑπὸ τὴν ἱεράν καὶ ἀγίαν σκέπην τῆς
ἀνωμότητος καὶ ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως. Μεγάλη ἀλη-
θὺς ἡ κίμκτηρά θυσία, δι' ἧς ἐσφραγίσθη ἡ ἐπιτευχ-
θεῖσα ἐνότης ὑμῶν, ἡ τὴν θηριωδίαν τῶν ἐχθρῶν τῆς
ὀρθοδοξίας ἐξεγείρασκα, ἀλλὰ μεγάλη καὶ ἡ παρὰ Θεοῦ
ἐξομολογία πρὸς τοὺς τὸ ἱερόν αὐτῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν
καθῆκον εὐσυνειδήτως καὶ εὐθαρσῶς ἐκπληροῦντας.
Μὴ λυπεῖσθε τοίνυν, ἀγαπητὰ ἡμῖν ἐν Κυρίῳ τέκνα,
μηδ' ἀποθαρρύνεσθε ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσιν. Ἐν τῷ
κόσμῳ θλίβιν ἔξετε, λέγει ἐν Εὐαγγελίῳ ὁ Κύριος
ἡμῶν, ἀλλὰ θρσείτε, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν νενίκηκε τὸν
κόσμον. Θρσείτε, λέγει καὶ ἡ Ἐκκλησία πρὸς τὰ πά-
σχοντα τέκνα αὐτῆς, διότι χαλεποὶ μὲν ἀληθῶς οἱ
καίριοι καὶ δεινὰ τὰ περὶ ὑμᾶς, ἀλλ' ἄγρυπνος καὶ τοῦ
Θεοῦ ἡ πρόνοια ὑπὲρ τῶν πιστῶν δούλων αὐτοῦ, ἄμετρος
δὲ ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ, οὐδένα ἐγκαταλείπουσα εἰς ἀπώ-
λειαν. Θρσείτε τοίνυν καὶ ἐμμένετε εἰς τὰς ἱεράς
παρὰ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐργαζόμενοι τὸ ἀγαθὸν
ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ τῇ πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐν εὐσεβείᾳ
πρὸς τὸν Θεόν, βέβαιον συνάμα ὄντες ὅτι καὶ ἡ ἀγία
Μήτηρ ἡμῶν ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία πάσαν
ὑπὲρ ἡμῶν κατὰβάλλει μέριμναν τὰ προσήκοντα δεόν-
τως ἐνεργοῦσα καὶ συνηγοροῦσα ὑπὲρ τῶν δικαίων καὶ
τὰς ἀσφαλείας ὑμῶν παρὰ τῇ σεβαστῇ αυτοκρατορικῇ
κυβερνήσει εἰς ἣν ὁμοίως ὀδύνην ἐμποιοῦσι τὰ τοιαῦτα
στυγερά τῶν ἐπιδρομέων κακουργήματα καὶ τὴν πα-
τρικὴν αὐτῆς προκαλοῦσι συμπάθειαν καὶ φροντίδα
ὑπὲρ τῶν πασχόντων φιλονόμων ὑπηκόων τοῦ κράτους.
Ἐπὶ τούτοις πατρικῶς πάντες ὑμᾶς εὐλογοῦντες ἐπικα-
λούμεθα ὑπὲρ ὑμῶν τὴν ἄνωθεν ἀρωγὴν τοῦ Ὑψίστου
καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος.

α. π. γ'. Νοεμβρίου ια'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

ΟΦΕΙΛΩΝ ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ

Τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος τοῦ ἡμετέρου φύλλου
καθοσιούται καὶ πάλιν, μετὰ μὲν δὲ σχεδὸν παρέ-
λευσιν, εἰς ἀναγραφὴν τῶν ὀνομάτων ἐκείνων

ἐκ τῶν σεβασμιῶν ἱεραρχῶν, ὅσοι καθῆκον πρὸς
τὴν Ἐκκλησίαν ἐπιτελοῦσιν ἐμπνέοντες πᾶσι
τοῖς ὑπ' αὐτῶν ποιμαινομένοις εὐλάβειαν ἀδιά-
σειστον πρὸς τὸ κέντρον τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς καὶ στοργὴν πρὸς τὴν μη-
τέρα Ἐκκλησίαν, τὴν εὐλογοῦσαν, ἐνισχύουσιν
καὶ προάγουσαν τὴν δρᾶσιν τῶν κατ' ἐπαρ-
χίας κέντρων. Ἐν τοῖς πρώτοις ἀνεγράψαμεν ἡδὺ
πάντας τούτους καὶ, εὐμνημόνως τὰς τούτων
ἐξαγγέλλοντες ἐνεργείας πρὸς εὐπρεπὴ τοῦ
κέντρου παράστασιν, χαίρομεν ὅτι οἱ πλεῖστοι
τῶν ἀγιωτάτων προέδρων τὸν ὑπὸ τὸν Οἰκουμε-
νικὸν πατριαρχικὸν θρόνον ὀρθοδόξων παροικίων
διδάσκουσι τοὺς τὰ κοινὰ παρ' αὐτοῖς πράττον-
τας ὅτι τὸ συντρέχειν ὑλικῶς πρὸς ἀξιοπρεπὴ
τῆς Μ. Ἐκκλησίας συντήρησιν ἐστὶ καθῆκον
πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν, ἀπὸ αἰώνων μὲν λειτουρ-
γοῦν, παραμεληθὲν οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἕνεκα
λόγων ἐν καιρῷ ἐκτεθησομένων.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἀπέστειλαν πρὸς τὸ
ἐθνικὸν ταμεῖον οἱ πανιερ. μητροπολίται Συμύρ-
νης, Διδυμοτείχου, Βάρνης, Βελλᾶς καὶ ὁ θεοφ.
ἐπίσκοπος Μοσχονησίων, συναποσταλέντων πρὸς
συμπλήρωσιν καὶ τινῶν ποσῶν ἐκ τῆς μητροπό-
λεως Κυζίκου τὰς ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν
ἐπαρχιῶν αὐτῶν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὀφειλο-
μένας ἐτησίας δόσεις.

Τῶν μέχρι τοῦδε καὶ ἀπὸ τριμηνίας σημειωθει-
σῶν ἐπαρχιῶν οὐδεμιᾶς οἱ ναοὶ ἀπολύτως εὐποροῦ-
σιν, ὑπεκφυγὴν δὲ ὅλως ἀδικοιολόγητον δηλοῖ
ἡ πρόφασις τῆς ἀπορίας καὶ μάλιστα δι' ἐπαρ-
χίας, οὔτε ὑπὸ θεομηνιῶν ἢ δυστυχημάτων και-
ρικῶν ζημιωθείσας, οὔτε λόγον ἐμπορικῆς ἢ βι-
ομηχανικῆς παρακμῆς δυναμένας νὰ προβάλω-
σιν. Ἐγγύς ἢ μακρὰν τῆς βασιλευούσης κείμε-
ναι, παράδοξον καὶ ἀπίστευτον νὰ βεβαιώσιν ὅτι
κέκτνται ναοὺς πτωχοῦς, μὴ δυναμένους εὐτε-
λέστατον νὰ καταβάλλωσι ποσὸν κατ' ἔτος, ἐνῶ
αἱ μὲν πλείονες αὐτῶν δύνανται χωρὶς κόπου νὰ
παραδίξωσιν ἡμῖν ναοὺς χωρίων καὶ κωμοπό-
λεων εἰσπράττοντας ἐτησίως ποσὰ κατ' ἀναλο-
γίαν ὑπερδιπλάσια τῶν ναῶν Παλατᾶ καὶ Σταυ-
ροδρομίου, πᾶσαι δὲ εὐσυνειδῶς ἀδυνατοῦσι
νὰ βεβαιώσωσιν ὅτι πάντες οἱ ναοὶ αὐτῶν πένον-
ται, ἀφοῦ τινὲς μὲν κατὰ τὸ πρῶτον ἢ δεύτερον
ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου τῆς εἰς
τὸ Ταμεῖον ἐτησίας εἰσφορᾶς προθύμως εἶχον εἰς
ἀποστολὴν, εἰς τινὰς δὲ, ἐκτάκτου πρὸς αὐτὰς

ἀποστολῆς εἰσπράκτορος γενομένης ὑπὲρ θερα-
πειᾶς ἐθνικῆς ἀνάγκης, οἱ κάτοικοι πρόθυμοι ἐ-
φάνησαν εἰς ἐκδήλωσιν ἐμπράκτου εὐλαβείας
πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν· καὶ τοῦτο, ἐνε-
ργοῦντος ἀπλοῦ λαϊκοῦ ἀντιπροσώπου, οὐδαμῶς
οὐδέποτε φέροντος τὸ ἱερὸν κύρος ἱεραρχῶν, πολ-
λὰς ἴσως ὀφειλόντων πρώην τε καὶ νῦν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ χάριτας.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

τῶν ἐτῶν 1901—1902.

Α'. τοῦ Δ. Ε. Μ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ἀριθμ. 402 (1901).

Ἡ οὐζύγος ὡς μὴ οὐδα κληρονόμος τοῦ θανόν-
τος συζύγου αὐτῆς κατὰ τὸ βυζαντινὸν δίκαιον δὲν
εὐθύνεται ἀπέναντι τῶν δανεισθέντων αὐτοῦ καίτοι
κληρονομοῦσα αὐτὸν κατὰ τὸ ἐξ ἀδιαθέτου ὁθωμα-
νικὸν δίκαιον.

Νόμιμός ἐστίν ἡ ἐνστάσις παθητικῆς νομιμοποιή-
σεως τῆς ἐφεσειούσης, καθ' ἣν ὁ πρῶην ἐνάγων νῦν δὲ
ἐφεσιβλήτος δὲν ἠδύνετο νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατ' αὐ-
τῆς ὡς κληρονόμου τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου αὐτῆς,
διότι κατὰ τὸν παρ' ἡμῖν ἰσχύοντα βυζαντινὸν νόμον ἡ
γυνὴ, ὑπαρχόντων ἀναγκαίων κληρονόμων τοῦ ἀνδρός
ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν κλη-
ρονομίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ τότε μόνον κληρονομεῖ τὸν σύ-
ζυγον αὐτῆς ὅταν ὑπάρχῃ παντελὴς ἔλλειψις συγγενῶν,
συνεπῶς δὲ παρὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου, ὁ μὲν
ἐνῆγγαγε, τὸ δὲ πρωτοβάθμιον δικαστήριον ἀνεγνώρισε
τὴν νῦν ἐφεσειούσαν καὶ ἐδίκησεν αὐτὴν ὑπὸ τὴν ιδιό-
τητα κληρονόμου τοῦ συζύγου αὐτῆς.

Ἀριθμ. 405 (1901).

Ἐν μυστικῇ διαθήκῃ γραφείσθαι διὰ χειρὸς τρίτου
ἀναγκαῖα εἶναι ἢ προδυνπογραφεῖν αὐτοῦ.

Ὁρθός ἐστίν ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν ἐφεσειουσῶν κατ' ὃν
ἐν τῇ κατὰ τὸν νόμον μυστικῇ διαθήκῃ, οἷα ἐστὶν
ἡ ἐπίδικος, διότι ὁ διαθέτης ἐτήρησε μυστικὸν πρὸς
τοὺς μάρτυρας τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, δέον νὰ ἐφαρ-
μόζηται ἀπαραιτήτως ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐν τῇ 69
νεκρᾷ Λέοντος τοῦ σοφοῦ καὶ ἐν βιβλ. Ε, α, 22 τοῦ
Ἀρμενοπούλου ὀριζομένη διάταξις ὅπως προσυπογρά-
ψωσιν ἐν αὐταῖς καὶ οἱ συντάσσοντες αὐτάς βεβαιούν-
τες μεθ' ὅρκου ὅτι ἔγραψαν ἀληθῶς ὅσα ἤκουσαν ἐκ

στόματος τοῦ διαθέτου καὶ ἐπομένως ἡ ἐν τῇ μυστι-
κῇ τυχὴν διαθήκῃ παρὰ λειψίς τῆς ρητῆς ταύτης δια-
τάξεως, ἥτις δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τοὺς τυφλοὺς,
εἰς τοὺς ἀγραμμάτους καὶ εἰς τὰς γυναῖκας, εἰς οὓς
ἐπιτρέπει τὴν σύνταξιν διαθηκῶν, οὖσαν πρότερον
ἀπηγορευμένην, ἀλλ' ἀφορμῆς δοθείσης ἐξ ἐκείνων,
γενικώτερον ἐν ταῖς μυστικαῖς διατυπώσεσιν οὐ μόνον
αὐτῶν ἀλλὰ καὶ ἐτέρων προσώπων ἀπαιτεῖ τὴν προσυ-
πογραφὴν τῶν συντασσόντων ταύτας καὶ τὴν ἐνορκίαν
αὐτῶν βεβαίωσιν περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐν τῇ διαθήκῃ γρα-
φῆς τῶν ὑπὸ τοῦ διαθέτου λεχθέντων, ἡ παρὰ λειψίς
αὕτη ἐπιφέρει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐν λόγῳ διαθήκης.

Ἀριθμ. 418 (1901).

Διεzeugμένη γυνὴ δὲν δικαιούται νὰ προσβάλῃ
τὴν διαθήκην τοῦ ἄλλοτε συζύγου αὐτῆς.

Νόμιμός ἐστίν ἡ ἐνστάσις τῶν ἐναγομένων περὶ
ἀπαρδέκτου τῆς ἀγωγῆς, διότι ἡ ἐνάγουσα οὐδὲ διε-
zeugμένη ἀπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς τοῦ καὶ διαθέτου
καὶ οὐδὲν νόμιμον συμφέρον ἔχουσα οὐδὲ δικαίωμα ἐπι-
καρπίας ἐπὶ τῆς παρουσίας τοῦ τέκνου αὐτῆς, οὕτινος
τὴν ἐπιτροπείαν ἀνέθετο ὁ ἀποβιώσας σύζυγος αὐτῆς
διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὄντα
φερέγγυον, δὲν ἔχει δικαίωμα παρὰ στάσεως ἐπὶ δικα-
στηρίου καὶ προσβολῆς τῆς διαθήκης, διότι δὲν συμ-
περιλαμβανέται μετὰ τῶν προσώπων, ἅτινα ρητῶς
ὀρίζει ὁ νόμος ὡς δικαιούμενα νὰ ἐγείρωσι μὲμψιν ἢ
ἐναντίωσιν κατὰ διαθήκης τινός.

Ἀριθμ. 419 (1901).

Νόμιμος συντάσσεται διαθήκη ὁθωμανοῦ ὑπη-
κόου ἐνώπιον Ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Ἐ-
θιμα κατὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν διαθηκῶν εἶναι ἀνίσχυρα.

Ἡ ἐνστάσις τῶν ἐφεσιβλήτων, καθ' ἣν ὁ διαθέτης
τυγχάνων ὑπήκοος ὁθωμανός δὲν ἠδύνετο ἐγκλίρως
νὰ συντάξῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐνώπιον ἑλληνικῆς
προξενικῆς ἀρχῆς οὐδεμίαν ἔχει οὐσιαστικὴν ἐπιρροὴν
ἐπὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ τῆς ἐπιδίκου διαθήκης, οὐδ' εἴ-
ναι ἀποκρῶν λόγος ἀκυρότητος αὐτῆς, κατ' ὅσον ἐάν
ὁ διαθέτης συνέταξεν τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς
ἐν Καίρῳ ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ οὐχὶ ἐνώπιον
τῆς ἐκείσε ἐκκλησιαστικῆς ἐκ τῆς ἣν εἶχε πεποιθή-
σεως ὅτι διετέλει ὑπήκοος ἑλλήν, ἡ πλάνη αὕτη δὲν
εἶναι δυνατὸν νὰ γεννήσῃ οὐσιαστικὸν λόγον ἀκυρότη-
τος τῆς ἐν λόγῳ διαθήκης, οὕσης προϋόντος τῆς τε-
λευταίας καὶ ἀνεπηρεάστου αὐτοῦ βουλήσεως.

Ἐπίσης ἡ ἐνστάσις τῶν ἐφεσιβλήτων περὶ ἀκυρότη-
τος τῆς ἐπιδίκου διαθήκης λόγῳ ὅτι ἡ περιουσία τοῦ
διαθέτου κατὰ τὸ ἐν Κασῶ ἰσχύον ἔθιμον περιέρεται

αυτοδικαίως εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ εἶναι πλημμελὴς καὶ ἀβάσιμος, πρῶτον διότι ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἐθίμου τούτου δὲν προτάθη πρωτοδικῶς, δὲν δύναται δ' ἐπομένως νὰ προταθῇ ἡδὴ κατ' ἐφεσιν, καὶ δεύτερον διότι καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτον ἔθιμον τοῦτο δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχον οἰκονομικὴν ἰσχύν, ἅτε ἀντιστρατευόμενον εἰς ρητὰς τοῦ νόμου διατάξεις.

Καὶ ἡ ἐτέρα ἐνστάσις τῶν ἐφεσιβλήτων περὶ νομιμοποιήσεως τῆς ἐφεσεύσεως ὡς μὴ οὐσίας νομίμου συζύγου τοῦ διαθέτου εἶναι ὁμοίως ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέα, τοῦτο μὲν διότι αὕτη ἐν τῇ ἐκκαλουμένῃ ἀποφάσει καλεῖται ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀντιδίκων αὐτῆς χήρᾳ Α. Τ. τοῦτο δὲ διότι καὶ ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποδιώσαντος Α. Τ. ἀναφέρεται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου διαθέτου ὡς νόμιμος σύζυγός του· ἄλλως τε δ' ἀφοῦ ἡ ἐνστάσις αὕτη δὲν προτάθη πρωτοδικῶς, προδήλως καταφαίνεται ὅτι γίνεται νῦν πρὸς παρελκυσιν τῆς δίκης.

Ἀριθμ. 422 (1901).

Ὁ σύζυγος δικαιούται νὰ προσβάλλῃ τὴν διαθήκην τῆς συζύγου αὐτοῦ ὡς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος αὐτῆς κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν δίκαιον.

Κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν δικονομίαν πᾶς ὁ ἔχων νόμιμον συμφέρον δικαιούται νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν περὶ ἀκυρώσεως διαθήκης, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἡ ἐφεσιβλήτος ἐνταῖς προτάσεσιν αὐτῆς συνομολογεῖ.

Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως τῆς διαθήκης, ὁ σύζυγος συντρέχει κατὰ τὸν ὀθωμανικὸν νόμον εἰς τὴν κληρονομικὴν διαδοχὴν ἐξ ἀδιαθέτου καὶ συνεπῶς κέκτηται νόμιμον συμφέρον πρὸς ἐγερσιν ἀγωγῆς περὶ ἀκυρώσεως διαθήκης, κατὰ συνέπειαν οὐχὶ ὀρθῇ τυγχάνει ἡ σκέψις τοῦ πρωτοδικικοῦ δικαστηρίου ὅτι ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ὑπάρξεως νομίμου συμφέροντος δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἕτερος ἐκκλησιαστικὸς νόμος ἢ ὁ ὀθωμανικὸς.

Ἀριθμ. 423 (1901).

Πρὸς ἐπιδίκασιν ποινικῆς ρήτρας λόγῳ λύσεως μνηστείας ὑπὸ Μ. Δικαστηρίου προαπαιτεῖται ἡ λύσις τῆς μνηστείας καὶ ὁ καθορισμὸς τῆς ὑπαιτιότητος ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου.

Παρὰ τὸν νόμον τὸ πρωτόδικον Μ. Ε. Δικαστήριον πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐκδικάσεως τοῦ ζητήματος τῆς συνάψεως καὶ τῆς ὑπαιτιότητος τῆς λύσεως τῆς μνηστείας μεταξὺ τῶν διαδίκων ἐδίκασε τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν περὶ ποινικῆς ρήτρας καθότι τὸ περὶ συστάσεως καὶ λύσεως μνηστείας ζήτημα, ἀφ' οὗ ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἐπιδίκασις ποινικῆς ρήτρας, τυγχάνει οὐχὶ παρεμπύπτον ἀλλὰ μᾶλλον βᾶσις τῆς περὶ παροχῆς ποινικῆς ρήτρας ἀγωγῆς.

Κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν νόμον καὶ τὴν ἐν ἰσχύϊ δικονομίαν καὶ νομολογίαν τὰ τῆς συστάσεως καὶ λύσεως μνηστείας ζητήματα εἰσι τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Πνευματικῶν Δικαστηρίων.

Ἀριθμ. 425 (1902).

Πρὸς καθορισμὸν τῆς ἐνηλικιότητος ἐφαρμοστέος ὁ ὀθωμανικὸς νόμος.

Ὁρθὸς ἐστὶν ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ παρεμβαίνοντος ὅτι διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς ἐνηλικιότητος, ἡτις τυγχάνει ἐκ τῶν τῆς προσωπικῆς καταστάσεως, δέον εἶναι ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ ὀθωμανικὸς νόμος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποῦν ἢ περὶ τὸ διαχειρίζεσθαι ἐνηλικιότης ἔρχεται ἀπὸ τοῦ 21 ἔτους.

Ἀριθμ. 428 (1902).

Προδδολὴ ἐγγράφου.

Πᾶσι καὶ κατὰ ἐγγράφου προβαλλόμενα ἐνστάσεις κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ δικονομίαν (Π. Ο. ἀρθρ. 80) καὶ τὸν νόμον δέον εἶναι καὶ ἐγγράφως ἀποδεικνύονται.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ὁ Γρηγόριος Βοσπορίδης, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὴκοος ὀθωμανὸς καὶ κάτοικος τέως μὲν Κωνσταντινουπόλεως, ἡδὴ δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 2αν εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Βασιλικῆς Γρ. Βοσπορίδου, τὸ γένος Κωνστ. Μαργαριτοπούλου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὀθωμανῆς καὶ κατοίκου Πέραν Κωνσταντινουπόλεως (Τσακμάκ σοκάκ), ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγὴ δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων α' Ἐκκλησ. Ἀληθείας καὶ «Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 29 ὁκτωβρίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρῶτον Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ὁ γραμματεὺς

ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (δ. ν)

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ І. МЕЧНИКОВА

1948

02/09/25

902669

НБ ОНУ

П. III. 426 403